

“मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ तिमीलाई सिभिल (निर्विकारी) चक्षु दिन, तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ, त्यसैले यी आँखा कहिल्यै पनि क्रिमिनल (विकारी) हुनु हुँदैन ।”

प्रश्न:- तिमी बेहदको संन्यासीहरूलाई बाबाले कुनचाहिँ एउटा श्रीमत दिनुभएको छ ?

उत्तर:- बाबाको श्रीमत छ तिमीले नर्क र नर्कवासीहरूबाट बुद्धियोग हटाएर स्वर्गलाई याद गर्नु छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर नर्कलाई बुद्धिबाट त्यागी देऊ । नर्क हो पुरानो दुनियाँ । तिमीले बुद्धिद्वारा पुरानो दुनियाँलाई भुल्नु छ । यस्तो होइन, एउटा हदको घरलाई त्यागेर अर्को ठाउँमा जाने हो । तिम्रो बेहदको वैराग्य हो, अहिले तिम्रो वानप्रस्थ अवस्था छ । सबै कुरा छोडेर घर जानु छ ।

ओम् शान्ति । शिव भगवानुवाच, अरू कसैको नाम लिइन्न । यिनको (ब्रह्मा) नाम पनि लिइन्न । पतित पावन उहाँ बाबा हुनुहुन्छ, अवश्य उहाँ यहाँ आउनुहुन्छ, पतितहरूलाई पावन बनाउन । पावन बनाउने युक्ति पनि यहाँ बताउनुहुन्छ । शिव भगवानुवाच हो, न कि श्रीकृष्ण भगवानुवाच हो । यो त अवश्य सम्झाउनुपर्छ जबकि ब्याज लगाएका छौ, रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको सारा रहस्य यहाँ यस ब्याजमा देखाइएको छ । यो ब्याज कुनै कम छैन । इशाराको कुरा हो । तिमी सबै नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार आस्तिक हौ । नम्बरवार अवश्य भनिनेछ । कति छन् जसले रचयिता र रचनाको ज्ञान पनि सम्झाउन सक्दैनन् भने सतोप्रधान बुद्धि कहाँ भनिन्छ । सतोप्रधान बुद्धि, फेरि रजो बुद्धि, तमो बुद्धि पनि छ । जस्तो-जस्तो सम्झन्छन्, त्यस्तै टाइल मिल्दछ । यो सतोप्रधान बुद्धि, यो रजो बुद्धि छ । तर भन्नुहुँदैन । केही निराश (फंक) नहोस् । नम्बरवार त हुन्छन् । फस्टक्लासको मूल्य पनि धेरै राम्रो हुन्छ । अहिले तिमीलाई सच्चा-सच्चा सतगुरु मिलेको छ । अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ जबकि सतगुरु मिल्नुभएको छ, उहाँ तिमीलाई एकदम सच्चा-सच्चा बनाइदिनुहुन्छ । सच्चा छन् देवी-देवताहरू, जो फेरि वाममार्गमा भुट्टा बन्न जान्छन् । सत्ययुगमा मात्र तिमी देवी-देवताहरू रहन्छौ, अरू कोही हुँदै हुँदैनन् । कोही-कोही त यस्तो छन् जो भन्दछन् यस्तो कसरी हुन सक्छ, ज्ञान छैन नि । अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- हामी नास्तिकबाट आस्तिक बनेका छौ । रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञानलाई अहिले तिमीले एक्प्युरेट जानेका छौ । नाम-रूपबाट भिन्न (न्यारा) चीज फेरि देखिनमा आउँदैन । आकाश पोलार (खाली) छ भने पनि फिल गरिन्छ नि कि आकाश छ । यो पनि ज्ञान हो । सारा कुरा बुद्धिमा भर पर्छ । रचयिता र रचनाको नलेज एक बाबाले दिनुहुन्छ । यो पनि लेख्नु छ-यहाँ रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान मिल्न सक्छ । यस्तो धेरै स्लोगन छ । दिन-प्रतिदिन नयाँ-नयाँ प्वाइन्ट्स, नयाँ-नयाँ स्लोगन निक्लिरहन्छ । आस्तिक बन्नको लागि रचयिता र रचनाको ज्ञान अवश्य चाहिन्छ । फेरि नास्तिकपना छुट्न जान्छ । तिमी आस्तिक बनेर विश्वको मालिक बन्छौ । यहाँ तिमी आस्तिक हौ, तर नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । जान्नु त मनुष्यहरूलाई नै छ । जनावरहरूले त जान्दैनन् । मनुष्य नै धेरै उच्च छन्, मनुष्य नै धेरै नीच छन् । यस समय कुनै पनि मनुष्यमात्र रचयिता र रचनाको नलेजलाई जान्दैनन् । बुद्धिमा एकदम गडरेजको ताला लागेको छ । तिमी नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछौ कि हामी बाबाको पासमा विश्वको मालिक बन्नको लागि आएका छौ । तिमी १०० प्रतिशत (परसेन्ट) प्युरिटीमा रहन्छौ । प्युरिटी (पवित्रता) पनि छ, पीस (शान्ति) पनि छ, प्रोस्पेरिटी (समृद्धि) पनि छ । आशीर्वाद दिन्छन् नि । तर यो अक्षर भक्ति मार्गको हो । यस्तो लक्ष्मी-नारायण त तिमी पढाइबाट बन्दछौ । पढेर फेरि सबैलाई पढाउनु पनि छ । स्कूलमा कुमार-कुमारीहरू जान्छन् पढ्नको लागि । एकै ठाउँमा हुनाले फेरि धेरै खराब पनि हुन जान्छन् किनकि क्रिमिनल आई (विकारी आँखा) छ नि । क्रिमिनल आई हुनाको कारण पर्दा लगाउँछन् । वहाँ त क्रिमिनल आई हुँदै हुँदैन, त्यसैले मुख छोप्नु पर्ने वा घुम्तो ओड्नुपर्ने (घुँघट गर्ने) पनि जरूरत पर्दैन । यी लक्ष्मी-नारायणलाई कहिल्यै पर्दा लगाएको (घुम्तो ओढेको) देखेका छौ ? वहाँ त कहिल्यै यस्तो गन्दा ख्यालात पनि आउँदैन । यहाँ त छ नै रावण राज्य । यी आँखाहरू बडो शैतान छन् । बाबा आएर ज्ञानको चक्षु दिनुहुन्छ । आत्माले नै सबै थोक सुन्छ, बोल्छ, सबै थोक गर्छ आत्माले । तिम्रो आत्मा अहिले सुधिरहेको छ । आत्मा नै बिग्रेर पाप आत्मा बनेको थियो । पाप आत्मा उनीहरूलाई भनिन्छ जसको क्रिमिनल (विकारी, दैहिक) दृष्टि हुन्छ, त्यो क्रिमिनल आई त बाबा सिवाय अरू कसैले सुधार्न सक्दैन । ज्ञानको

सिभिल (निर्विकारी) चक्षु एक बाबाले नै दिनुहुन्छ । यो ज्ञान पनि तिमी जान्दछौ । शास्त्रहरूमा यो ज्ञान कहाँ छ र ।

बाबा भन्नुहुन्छ यी वेद, शास्त्र, उपनिषद आदि सबै भक्तिमार्गका हुन् । जप, तप, तीर्थ आदि केही पनि गर्नाले मलाई कसैले पाउदैनन् । यो भक्ति हो जुन आधाकल्प चल्दछ । अब तिमी बच्चाहरूले यो सन्देश सबैलाई दिनु छ— आउनुहोस् त हामी तपाईंलाई रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाउँछौं । परमपिता परमात्माको जीवनी (बायोग्राफी) बताउँछौं । मनुष्य मात्रले त कति पनि जान्छे छैनन् । मुख्य अक्षर हो यो । आउनुहोस् बहिनीहरू र भाइहरू, आएर रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुन्नुहोस्, पढाइ पढ्नुहोस्, जसबाट तपाईं यस्तो बन्नुहुनेछ । यो ज्ञान पाउनाले र सृष्टिको चक्रलाई बुझनाले तपाईं यस्तो चक्रवर्ती सत्ययुगको महाराजा र महारानी बन्न सक्नुहुन्छ । यी लक्ष्मी-नारायण पनि यस पढाइबाट बनेका हुन् । तिमी पनि पढाइबाट बनिरहेका छौ । यस पुरुषोत्तम संगमयुगको ठूलो प्रभाव छ । बाबा आउनुहुन्छ पनि भारतमा । अरू कुनै खण्डमा किन आउनुहुन्छ ? बाबा हुनुहुन्छ अविनाशी सर्जन । त्यसैले अवश्य आउनुहुन्छ पनि त्यहाँ नै जुन भूमि सदैव कायम रहन्छ । जुन धर्तीमा भगवान्को पाउ पन्यो, त्यो धरणी (धरनी) कहिल्यै विनाश हुन सक्दैन । यो भारतभूमि त रहन्छ नि देवताहरूको लागि । केवल यो परिवर्तन (चेन्ज) हुन्छ । बाँकी भारतवर्ष त हो सचखण्ड, भुटखण्ड पनि भारतवर्ष नै बन्दछ । भारतखण्डको नै अलराउण्ड (सबै प्रकारको) पार्ट छ, अरू कुनै खण्डलाई यस्तो भनिदैन । सच्चा अथवा टुथ, भगवान् नै आएर सचखण्ड बनाउनुहुन्छ फेरि भुटखण्ड रावणले बनाउँछ । फेरि सत्यको रत्ती पनि रहदैन यसैले गुरु पनि सच्चा मिल्दैन । उनीहरू संन्यासी, अनुयायी (फलोअर्स) गृहस्थी, त्यसैले उनीहरूलाई फलोअर्स कसरी भन्न सकिन्छ । अब त बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, पवित्र बन र दैवी गुण धारण गर । तिमीलाई अब देवता बन्नु छ । संन्यासी सम्पूर्ण निर्विकारी कहाँ हुन् र ! घरी-घरी विकारीहरूको पासमा जन्म लिन्छन् । कति बाल ब्रह्मचारी पनि हुन्छन् । यस्ता त धेरै छन् । बेलायतमा पनि धेरै छन् । फेरि जब बुढा हुन्छन् तब विवाह गर्छन् सम्हालको लागि । फेरि उनको लागि धन छोडेर पनि जान्छन् । बाँकी धन धर्माऊको लागि छोडेर जान्छन् । यहाँ त उनीहरूको बच्चाहरूमा धेरै ममत्व रहन्छ । ६० वर्ष पछि बच्चाहरूलाई हस्तान्तरण गर्छन् फेरि जाँच गर्छन्, हेरौं हाम्रो पछाडि ठीक चलाउँछन् या चलाउदैनन् ? तर आजकालका बच्चाहरू त भन्छन् बुवा वानप्रस्थमा गए त राम्रो भयो, साँचो त मिल्यो । जीवन छँदै सारा आमदानी नै बर्बाद गरिदिन्छन् । फेरि बुवालाई पनि भन्न थाल्छन्— यहाँबाट निस्किएर जाऊ । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्रदर्शनीमा तिमी यो लेखिदेऊ कि बहिनीहरू-भाइहरू आएर रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुन्नुहोस् । यस सृष्टि चक्रको ज्ञानलाई जान्नाले तपाईं चक्रवर्ती देवी-देवता विश्वको महाराजा-महारानी बन्नुहुनेछ । यो बाबा बच्चाहरूलाई डायरेक्सन दिनुहुन्छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ यो हो धेरै जन्महरूको अन्त्यको जन्म । म यिनमा प्रवेश गर्दछु । ब्रह्माको सामुन्ने छन् विष्णु, विष्णुलाई ४ भुजा किन देखाउँछन् ? दुई हो मेलको (पुरुषको), दुई हो फिमेलको (स्त्रीको) । यहाँ ४ भुजावाला कुनै मनुष्य कहाँ हुन्छ र ! यो सम्झाउनको लागि हो । विष्णु अर्थात् लक्ष्मी-नारायण । ब्रह्मालाई पनि देखाउँछन्— २ भुजा ब्रह्माको, २ भुजा सरस्वतीको । दुवै बेहदका संन्यासी हुन गए । यस्तो होइन, संन्यास गरेर फेरि अर्को कुनै ठाउँमा जानुपर्छ । होइन, बाबा भन्नुहुन्छ गृहस्थ व्यवहारमा रहेर नर्कलाई बुद्धिदेखि त्याग गर । नर्कलाई भुलेर स्वर्गलाई बुद्धिले याद गर्नु छ । नर्क र नर्कवासीहरूबाट बुद्धियोग हटाएर स्वर्गवासी देवताहरूसँग बुद्धियोग लगाउनु छ । जो पढ्दछन्, उनीहरूको बुद्धिमा त रहन्छ नि कि हामी पास गर्नेछौं फेरि यस्तो बन्नेछौं । पहिला गुरु गर्दथे जब वानप्रस्थ अवस्था हुन्थ्यो । बाबा भन्नुहुन्छ म पनि यिनको वानप्रस्थ अवस्थामा नै प्रवेश गर्दछु, जो धेरै जन्महरूको अन्त्यको जन्ममा छन् । भगवानुवाच— म धेरै जन्महरूको अन्त्यको जन्ममा नै प्रवेश गर्दछु । जसले शुरुदेखि लिएर अन्त्यसम्म पार्ट बजाएका छन्, उनमा नै प्रवेश गर्दछु किनकि उनलाई नै पहिला नम्बरमा जानु छ । ब्रह्मा सो विष्णु... विष्णु सो ब्रह्मा । दुवैलाई ४ भुजाहरू देखाउँछन् । हिसाब पनि छ ब्रह्मा-सरस्वती सो लक्ष्मी-नारायण, फेरि लक्ष्मी-नारायण सो ब्रह्मा-सरस्वती बन्दछन् । त्यसैले तिमी बच्चाहरूले तुरुन्तै यो हिसाब बताउँछौ । विष्णु अर्थात् लक्ष्मी-नारायण ८४ जन्म लिदाँ-लिदाँ फेरि आएर साधारण यी ब्रह्मा-सरस्वती बन्दछन् । यिनको नाम पनि पछि बाबाले ब्रह्मा

राख्नुभएको हो । होइन भने ब्रह्माको पिता को ? अवश्य भन्नेछन् शिवबाबा । कसरी रचनुभयो ? एडप्ट गर्नुभयो । बाबा भन्नुहुन्छ म यिनमा प्रवेश गर्दछु त्यसैले लेख्नुपर्छ शिव भगवानुवाच— म ब्रह्मामा प्रवेश गर्दछु जसले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन् । धेरै जन्महरूको अन्त्यको पनि अन्त्यमा म प्रवेश गर्दछु । त्यो पनि जब वानप्रस्थ अवस्था हुन्छ तब आउँछु । र जब दुनियाँ पुरानो पतित हुन्छ तब म आउँछु, कति सहज बताउनुहुन्छ । पहिला ६० वर्षमा गुरु गर्दथे । अहिले त जन्मेदेखि नै गुरु गराइदिन्छन् । यो सिकेका हुन् यी क्रिश्चियनहरूबाट । सानैमा गुरु बनाउने के को दरकार ! सम्झन्छन् सानैमा मरे भने सद्गति पाउनेछन् । बाबा सम्झाउनुहुन्छ यहाँ त कसैको सद्गति हुन सक्दैन । अहिले बाबा तिमीलाई कति सहज सम्झाउनुहुन्छ र उच्च बनाउनुहुन्छ । भक्तिमा त तिमी सिढी नै उत्रिदै आयौ । रावण राज्य छ नि । विकारी दुनियाँ शुरू हुन्छ । गुरु त सबैले बनाएका थियौ । यिनी स्वयम् पनि भन्छन् मैले धेरै गुरु बनाएँ । भगवान् जो सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ, उहाँलाई जानेकै छैनन् । भक्तिको पनि धेरै कडा जंजीर (साङ्गो) बनेको छ । जंजीरहरू कुनै मोटो हुन्छ, कुनै पातलो हुन्छ । कुनै गरुङ्गो चीज उठाउँछन् भने कति मोटो जंजीरले बाँधेर उठाउँछन् । यिनीहरूमा पनि यस्तै छन्, कोही त तुरुन्त आएर तिम्रो सुन्नेछन्, राम्रोसँग पढ्नेछन् । कोही सम्झदै सम्झदैनन् । नम्बरवार मालाको दाना बन्छन् । मनुष्य भक्ति मार्गमा माला फेर्छन्, ज्ञान केही पनि छैन । गुरुले भने माला फेरिराख । राम-रामको धुन लगाइदिन्छन् । जसरी बाजा बज्दछ । आवाज बडो मिठो लाग्छ, बस । बाँकी केही पनि जान्दैनन् । राम कसलाई भनिन्छ, कृष्ण कसलाई भनिन्छ, कहिले आउँछन्, केही पनि जान्दैनन् । कृष्णलाई पनि द्वापरमा लिएर गएका छन् । यो कसले सिकायो ? गुरुहरूले । कृष्ण द्वापरमा आए त पछि कलियुग आयो ! तमोप्रधान बने ! बाबा भन्नुहुन्छ म संगममा नै आएर तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनाउँछु । तिमी त कति अन्धश्रद्धालु बन्न पुगेका छौ ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ जो काँडाबाट फूल बन्नेवाला हुनेछन् उनीहरूले तुरुन्त बुझ्नेछन् । भन्नेछन् यो त एकदम सत्य कुरा हो, कोही-कोहीले राम्रोसँग बुझे भने तिमीलाई भन्छन्— तपाईं धेरै राम्रो सम्झाउनुहुन्छ । ८४ जन्मको कहानी पनि छ । ज्ञानसागर त एक बाबा हुनुहुन्छ, जसले आएर तिमीलाई पूरा ज्ञान दिनुहुन्छ । अच्छा ! मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सतगुरु बाबाको यादले बुद्धिलाई सतोप्रधान बनाउनु छ । सच्चा बन्नु छ । आस्तिक बनेर आस्तिक बनाउने सेवा गर्नु छ ।
- २) अहिले वानप्रस्थ अवस्था छ यसैले बेहदको संन्यासी बनेर, सबैबाट बुद्धियोग हटाइदिनु छ । पावन बन्नु छ र दैवीगुण धारण गर्नु छ ।

वरदानः— ज्ञान धनद्वारा प्रकृतिका सबै साधन प्राप्त गर्नेवाला पद्मापद्मपति भव

ज्ञान धनले स्थूल धनको प्राप्ति स्वतः गराउँछ । जहाँ ज्ञान धन छ त्यहाँ प्रकृति स्वतः दासी बन्न जान्छ । ज्ञान धनबाट प्रकृतिका सबै साधन स्वतः प्राप्त हुन जान्छ यसैले ज्ञान धन सबै धनको राजा हो । जहाँ राजा हुन्छन् त्यहाँ सबै पदार्थ स्वतः प्राप्त हुन्छ । यो ज्ञान धन नै पद्मापद्मपति बनाउनेवाला हो, परमार्थ र व्यवहारलाई स्वतः सिद्ध गर्दछ । ज्ञान धनमा यति शक्ति छ जसले अनेक जन्मको लागि राजाहरूको राजा बनाइदिन्छ ।

स्लोगनः— “कल्प-कल्पको विजयी हुँ” — यो रूहानी नशा इमर्ज भयो भने मायाजित बन्नेछौ ।

✽ शब्दार्थः— १. सिभिल— आत्मिक, पवित्र, निर्विकारी २. क्रिमिनल— अपवित्र, विकारी, दैहिक